

ЖИВОТ ОТ МЪРТВИТЕ

„Преди всичко ви предадох това, което и аз приех, че Христос умря за нашите грехове според Писанията; и че беше погребан, и че възкръсна на третия ден според Писанията.“

1 Коринтяни 15:3,4

Библията от начало до край излага учение, което не се среща никъде другаде: че бъдещият живот за мъртвите ще дойде чрез възкресение. Всички боговдъхновени писатели изразиха своята увереност в Изкупителя. Те заявиха още, че „на сутринта“, когато Бог призове човечеството от гроба, те ще излязат, и нечестивите вече няма да властват над земята. Псалмистът ни казва: „Като овце са положени в гроба; смъртта ще ги погълне; а праведните ще властват над тях на сутринта.“ (Псалом 49:14). „Сутринта“ ще донесе власт на праведните, но също така ще освободи всички от властта на гроба. Пророците също проповядваха възкресението на мъртвите, а авторите на Новия Завет основаваха всичките си надежди за бъдещ живот и благословение на него. Апостол Павел пише: „Ако мъртвите не възкръсват, тогава и Христос не е възкръснал; а ако Христос не е възкръснал, вашата вяра е напразна; вие сте още в греховете си. Тогава и онези, които са заспали в Христос, са погинали.“ 1 Коринтяни 15:16-18

Възкресението на нашия Господ

Павел говори за Божията сила по отношение на възкресението на Исус от мъртвите: „Каква е

изключителната величина на Неговата сила към нас, които вярваме, според действието на Неговата могъща сила, която Той прояви в Христос, когато Го възкреси от мъртвите и Го постави отдясно Си на небесните места.“ (Ефесяни 1:19,20). Самият Исус предсказа на учениците Си собствената Си смърт и последващото възкресение, като каза, че „трябва да отиде в Ерусалим и да претърпи много от старейшините, първосвещениците и книжниците, да бъде убит и да възкръсне на третия ден.“ Матей 16:21

Възкресението на Исус Христос беше нещо повече от събуждане от съня на смъртта. То беше възвисяването Му до най-високото ниво на живот в цялата вселена – божественото. Възкресеното положение на Исус е описано така: „Далеч над всяко началство, и власт, и сила, и господство, и всяко име, което се нарича, не само в този свят, но и в бъдещия; и [Бог] е подчинил всичко под нозете Му и Го е поставил за глава над всичко на църквата, която е Неговото тяло, пълнотата на Този, Който изпълва всичко във всичко.“ „И Той е глава на тялото, църквата; Той е началото, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко.“ Ефесяни 1:21-23; Колосяни 1:18

Макар че не можем да разберем силата, свързана с такъв могъщ акт като този, можем и трябва да се радваме на многото уверения в Библията, че същата тази сила, която възкреси Исус от мъртвите, е обещала да ни помага във всеки наш момент на нужда. Тази Божия сила ни се предоставя пропорционално на нашата вяроност в отдаването на живота ни като съучастници в жертвата с Исус. Именно към тази важна мисъл се

отнася Павел, когато казва: „Да, без съмнение, и аз считам всичко за загуба заради превъзходството на познанието на Христос Исус, моя Господ: за когото съм претърпял загубата на всичко и ги считам за боклук, за да спечеля Христос.“ (Филипяни 3:8). След това той добавя: „За да позная Него [Исус], и силата на Неговото възкресение, и общението в Неговите страдания, като ставам съобразен с Неговата смърт; за да постигна по някакъв начин възкресението на мъртвите.“ Филипяни 3:10,11

Могъщата сила на Бога ни дава необходимата сила да отдадем живота си, ако всеки ден се принасяме като живи жертви пред Него (Римляни 12:1). Господ не използва силата Си, за да принуди Своя народ да изпълнява волята Му. Ако те проявят готовност за саможертва, Той им предоставя възможността и необходимата сила да издържат изпитанията, които може да съпътстват пречистващото дело на Неговото приемане. Апостол Петър изрази правилната последователност на мислите по този въпрос. Той написа: „Смирете се, прочее, под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси Той в своето време; хвърлете върху Него всичките си грижи, защото Той се грижи за вас.“ 1 Петрово 5:6,7

Разсъжденията на Павел

Павел ни дава изчерпателен разказ за възкресението в писмото си до братята в Коринт в 1 Коринтяни 15:12-28. Първо, той доказва, че вярата във възкресението е част от християнското учение, без което цялата структура на християнската вяра би била безсмислена. (1 Коринтяни 15:12-19). Второ, след като доказва

учението, той показва, че възкресението на нашия Господ е Божията гаранция за възкресение на цялото човечество, за което Христос умря. (1 Коринтяни 15:20). Той продължава да доказва този факт и неговата разумност, като казва: „Тъй като чрез човек дойде смъртта, чрез човек дойде и възкресението на мъртвите.“ (1 Коринтяни 15:21). Чрез човека Адам смъртта дойде върху цялото човешко семейство, така че чрез човека Христос Исус благословиението на възкресението е достъпно за всички.

Важно е да се отбележи, че макар пълното възкресение към съвършенство да е достъпно за цялото човешко творение, това не означава, че всички ще получат благословията на вечния живот, която ще бъде предложена под управлението на Христовото царство на истината и правдата. Вечният живот е само за онези, които успешно преминават период на изпитания и изпитания, за да докажат своята достойнство според праведните условия на царството. Всички, които поставят вярата и доверието си в Христос и които развиват сърдечен характер като Неговия, ще бъдат „оживени“. Те ще получат вечен човешки живот. Това е, което се има предвид с думите на апостола: „Както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще бъдат оживени.“ (1 Коринтяни 15:22). Всички, които успешно преминават изпитанията на характера и послушанието към божествения закон след събуждането си от смъртта, ще получат пълнотата на това обещание.

Това, което превъзхожда

Както беше цитирано по-рано, Павел написа, че счита „всичко за загуба“, за да познае силата на

април 2026 г.

възкресението на Исус. Без съмнение той имаше предвид силата на Небесния Отец, която е на разположение на Неговия народ, когато те полагат живота си в жертва заедно с Исус, и понататъшното използване на тази сила от Бога в полза на църквата при „първото възкресение“. Откровение 20:6

Всички настоящи предимства на здравето, комфорта, престижа или светските радости ще бъдат нищо в сравнение с духовната слава. Трябва, както направи Павел, да считаме всичко останало за малко ценно, когато мислим за това, което е обещано на всички, които са призвани към такава висока чест. Тази чест обаче може да бъде наша само ако имаме общение в страданията на Христос сега. Както каза апостолът: „Това, което ми беше печалба, аз го счетох за загуба заради Христос.“ (Филипяни 3:7). Ако сме верни, ще изпитаме могъщата сила на Бога, която ще ни възкреси от мъртвите при първото възкресение и ще ни възвиси на дясната Му страна с Христос. (Откровение 3:21). По този начин бъдещото наследство на верната църква ще бъде наследство на слава, „славата, която превъзхожда“. 2 Коринтяни 3:10

Леко страдание

Пишейки по тази тема, Павел ни казва: „Нашето леко страдание, което е само за момент, ни принася далеч по-голяма и вечна слава; докато не гледаме на видимото, а на невидимото; защото видимото е временно, а невидимото е вечно.“ (2 Коринтяни 4:17,18). Тук апостолът ни показва, че само онези, които са се отдале напълно на Бога, ще разберат и оценят това небесно призвание в

Христос Исус. Говорейки за това, което Исус ни осигурява, Павел допълва: „Когато Бог е поставил за умилоствение чрез вяра в кръвта Му, за да покаже Своята праведност чрез прощаването на миналите грехове, поради Божието дълготърпение; за да покаже, казвам, в това време Своята праведност: за да бъде праведен и оправдаващ онези, които вярват в Исус.“ Римляни 3:25,26

Апостол Павел ни показва, че ще има ред, който трябва да се спазва по отношение на възкресението. След като казва, че на „всички“ ще бъде дадена възможността да бъдат „оживени“, той заявява следното: „Но всеки човек по своя ред: Христос като първи плод.“ (1 Коринтяни 15:23). Класът на първите плодове, верните членове на символичното тяло на Христос, ще бъде първи по ред и по ранг. (1 Коринтяни 12:12,27). Ако са верни в своята връзка с Христос чрез жертви през настоящия живот, те ще бъдат част от класа на „първите плодове“. „Не знаете ли, че всички ние, които сме кръстени в Исус Христос, сме кръстени в Неговата смърт? Затова сме погребани с Него чрез кръщението в смъртта, за да, както Христос бе възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в новост на живота. Защото, ако сме съединени с Него в подобие на Неговата смърт, ще бъдем и в подобие на Неговото възкресение.“ Римляни 6:3-5

Призивът да бъдем част от класа на първите плодове започна преди векове, когато нашият Господ Исус – главата на църквата – възкръсна от мъртвите. Наистина, Той беше „първият“ и най-висшият по ранг сред първите плодове. Оттогава

насам „малко стадо“ от вярващи чрез вяра участва в жертвата на Изкупителя. Тези хора бяха посветени, или посветени, на Господа и станаха сънаследници с Христос. За тях Павел пише: „Ако сме деца, тогава сме и наследници; наследници на Бога и сънаследници на Христос; ако е така, че страдаме с Него, за да бъдем и прославени заедно с Него.“ „Ако сте Христови, тогава сте потомци на Авраам и наследници според обещанието.“ Римляни 8:17; Галатяни 3:29

Утешени от Бога

Тези, които се стремят да бъдат от класата на първите плодове, са мотивирани за този курс на действие от многото скъпоценни обещания на Бога. „А ако сме умрели с Христос, вярваме, че ще и живеем с Него; като знаем, че Христос, възкресен от мъртвите, вече не умира; смъртта вече няма власт над Него.“ (Римляни 6:8,9). Това е още един пример за могъщата сила на Небесния Отец. Тази сила, свързана с възкресението на нашия Господ Исус, ни укрепва срещу всяка атака на Противника. Тя замества страха с кураж и дава подновена сила на уморените. В същото време обаче Божията сила не ни изолира от необходимите ни изпитания и преживявания, нито ни спестява страданията заради правдата. (1 Петрово 4:12-16). Напротив, тя ни помага да чакаме Господа и търпеливо да устоим до края. Матей 24:13

Това наистина е благословената надежда и наследство на всички Божии хора, които желаят да продължат да вървят по стъпките на нашия скъп Господ Исус. Те бяха запечатани от „светия Дух на обещанието“, който чрез Божието Слово и провидение свидетелства, че те са „приети в

възлюбения“. (Ефесяни 1:13,6). Нека ценим тези обещания: „Всички, които се водят от Божия Дух, са Божии синове. Защото не сте приели духа на робството, за да се страхувате отново, но сте приели Духа на осиновяването, чрез който викаме: Аба, Отче. Самият Дух свидетелства на нашия дух, че сме деца на Бога.“ „Възлюбени, сега сме синове на Бога, и още не е явно какво ще бъдем; но знаем, че когато се яви, ще бъдем като Него; защото ще Го видим такъв, какъвто е.“ Римляни 8:14-16; 1 Йоан 3:2

Възкресението от мъртвите на първите плодове, главата и тялото на Христовия клас, е само първата фаза от изпълнението на обещанието за бъдещ живот за човечеството чрез възкресението на мъртвите. Божественото обещание е, че „ще има възкресение на мъртвите, както на праведните, така и на неправедните“. (Деяния 24:15). Христос ще „повали всяко господство, власт и сила“, за да научи всички хора на праведност, истина и любов. „Защото Той трябва да царува, докато не постави всички врагове под нозете Си. Последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта.“ 1 Коринтяни 15:24-26

Възкресение – възстановяване

В Библията думата „възкресение“ се среща само в Новия Завет. Тя е превод на гръцката дума *anastasis*, която означава „възкръсване“, „възстановяване“, „въздигане“. Други гръцки думи се използват, когато се говори за временното събуждане на онези, които са били чудотворно събудени от смъртта, но които след това са умрели отново. Такъв беше случаят с възкресяването на Лазар и други, където нито гръцката дума

април 2026 г.

anastasis, нито нейният английски еквивалент „възкресение“ се използват. Виж Йоан 12:1.

„Откупът за всички“, даден от нашия Господ, осигури възможността за пълно възкресение [anastasis] за всички. (1 Тимотей 2:5,6). Да дефинираме възкресението като означаващо само събуждане за кратък живот, само за да умрем отново, би означавало да ограничим Божиата сила, както и Неговия план за човечеството. Истинското значение на думата съдържа мисълта за пълно възстановяване на всичко, което е било изгубено. Човечеството загуби човешкото съвършенство и се намира в низходяща спирала, която доведе до морален упадък, болести, скръб и в крайна сметка смърт. Нашият Господ Исус умря, за да възстанови всичко, което беше загубено, и затова обещанието за възкресение е обещание за възстановяване на това, което беше загубено и след това изкупено. Лука 19:10

За да оценим пълната сила на думата „анастасис“, която сочи към възстановяване или възкресение, трябва да си припомним колко дълбоко е паднал човекът. Пълното възстановяване, което е било осигурено за човечеството от неговия Изкупител, ще бъде пълно и цялостно възстановяване на всичко, което е било изгубено. Разбира се, животът е бил изгубен, но заедно с това е било и цялото съпътстващо упадъчно състояние – умствено, морално и физическо – достигащо своята кулминация в пълно разпадане, тоест смърт. Чрез доброволната жертва и последващото възкресение на Спасителя на света, нашия Господ Исус, пълно възстановяване () – издигане до величествените висини на съвършенството и до

образа и подобие на Бога – ще бъде наслада за всички желаещи и послушни от човешкото семейство под праведното управление на Христовия клас, глава и тяло, по време на Месианското царство.

Връщане към съвършенството

Хилядолетното царство на Христос ще бъде денят на възкресението за човечеството (Откровение 20:4, 6). Въпреки това, човечеството няма да бъде принудено да постигне великото умствено и нравствено съвършенство, което Христос предоставя на всички. Когато мъртвите възкръснат от гроба, те ще трябва да съдействат и да участват в процесите, свързани с тяхното собствено възкресение към съвършенство. В гроба не е имало възможност да се направи това. Както ни казва Писанието: „Всичко, което ръката ти намери да прави, прави го с цялата си сила; защото в гроба, където отиваш, няма нито работа, нито замисъл, нито знание, нито мъдрост“ „Защото в смъртта няма спомен за теб; в гроба кой ще ти благодари?“ Еклесиаст 9:10; Псалом 6:5

В Йоан 5:28,29 четем: „Идва час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му [на Исус] и ще излязат: онези, които са вършили добро, за възкресение на живот, а онези, които са вършили зло, за възкресение на съд.“ Каква благословена потвърждение е това, че всички в гробовете си ще бъдат събудени при възкресението на мъртвите. Ще има две групи, които ще бъдат събудени, и то при различни условия. Както вече посочихме, онези напълно посветени, които са верни до смърт, ще излязат от смъртта към съвършен, небесен живот. Те ще получат божествената природа, над

която смъртта вече няма да има никаква власт или контрол. Откровение 2:10; 2 Петрово 1:4

Останалата част от човечеството ще бъде събудена за съд или изпитателен период, през който ще има възможност за пълно възкресение и изцеление от греха и смъртта. Те трябва да се подчинят на указанията на този хилядолетен съден ден. Те ще имат най-добрите условия, в които да научат за Небесния Отец чрез ръководството на Христос, главата и тялото. Пророкът е написал: „Пустинята и пустото място ще се радват за тях; и пустинята ще се весели и ще цъфне като роза. ... Тогава очите на слепите ще се отворят, и ушите на глухите ще се отпушат. ... И там ще има магистрала и път, и ще се нарича Пътят на святостта; ... И изкупените от Господа ще се върнат и ще дойдат в Сион с песни и вечна радост на главите си: те ще получат радост и веселие, а скръбта и въздишките ще избягат.“ Исаия 35:1,5,8,10

Този чудесен пасаж от Писанието разкрива как земята ще бъде доведена до съвършенството, което Бог е замислил за нея. Земята отново ще стане весел дом и красив рай за човечеството. Царството на Месията не само ще възвиси човечеството, но и ще донесе благословенията на съвършенството на земята. Бог е предвидил всички необходимости на Своя план и ще осигури изобилие за всички нужди на Своето човешко творение. Той е обещал да избави човечеството от властта на Сатана и от неговото заслепяващо влияние. Откровение 20:1-3

Благословенията на Христовото царство в крайна сметка ще отворят очите на слепите, както

физически, така и символично. Всяко невежество, предразсъдъци и суеверия ще бъдат премахнати. Всички ще достигнат до точно познание на Истината относно божествения характер и атрибути, и особено Божиата любов. Следователно, истинското познание за Господа ще изпълни цялата земя „както водите покриват морето“. (Исая 11:9). Не само телата на хората ще бъдат изцелени, но и умовете и сърцата им ще бъдат по същия начин освободени от робството на греха. Това е целта и великото дело на Месианското царство. С установяването на царството благословенията на мир, радост и живот ще започнат да се изливат върху всички хора. Радваме се, че Бог има план за целия свят, който включва край на всичко, което е отделяло човечеството от Неговата любов. „Няма да учат вече всеки своя съсед и всеки своя брат, като казват: Познай Господа; защото всички ще Ме познават, от най-малкия до най-големия.“ Евреи 8:11

Йоан Богослов видя тези условия в видение и каза: „Видях ново небе и нова земя, защото първото небе и първата земя бяха преминали; и вече нямаше море. И аз, Йоан, видях светия град, новия Ерусалим, да слиза от Бога от небето, приготвен като невеста, украсена за мъжа си. И чух силен глас от небето, който казваше: „Ето, скинията на Бога е с хората, и Той ще обитава с тях, и те ще бъдат Негов народ, и Самият Бог ще бъде с тях и ще бъде техен Бог. И Бог ще изтрие всяка сълза от очите им; и няма да има вече смърт, нито скръб, нито плач, нито ще има вече болка: защото предишните неща са преминали. И Онзи, Който седеше на престола, каза: „Ето, Аз правя всичко

ново.“ И ми каза: „Напиши, защото тези думи са истинни и верни.“ Откровение 21:1-5

Човечеството отново ще властва над земята и ще може да живее в мир и радост завинаги. Всички ще са научили напълно уроците, основани на думите на Исус, който каза: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, и с цялата си душа, и с целия си ум, и с цялата си сила. ... Да възлюбиш ближния си като себе си.“ Марко 12:30,31

Любовта е основната благодат, която човечеството ще трябва да научи и да приложи на практика. „Любовта е изпълнението“ на Божия закон. (Римляни 13:10). Всички, които желаят да живеят вечно на съвършената земя, ще трябва да постигнат тази любов. Тази черта на характера, която Божият закон поставя като условие за живот, е съвършената любов. В крайна сметка този закон трябва да управлява всички Божии разумни създания, които ще получат вечен живот. Когато човекът бъде напълно възстановен по образа на Бога, всеки човек ще обича Него, Неговия възлюбен Син и цялото братство на човечеството.

Когато Лазар почина, Исус се опита да утеша скърбящата му сестра Марта. „Исус ѝ каза: Брат ти ще възкръсне. Марта Му отговори: Знам, че ще възкръсне при възкресението в последния ден. Исус ѝ каза: Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мен, дори и да умре, ще живее; и всеки, който живее и вярва в Мен, никога няма да умре.“ (Йоан 11:23-26). С очакване очакваме онова време, когато тези сърдечни думи ще намерят пълното си изпълнение във всеки човек по цялата земя.